

Arrest

nr. 197 132 van 21 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. P. DOCQUIR *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Eritrees staatsburger te zijn van Tigrinya origine, geboren te Omhajer in de provincie Gash Barka. U verklaart echter slechts tot uw vijfde in Eritrea te hebben gewoond, toen vertrok u namelijk samen met uw moeder omwille van het grensconflict in de regio, naar Soedan. Uw vader is in 2000 bij dit grensconflict overleden. U woonde vervolgens tot aan uw vertrek naar Europa in augustus 2013 in Khartoum. In 2002 is uw moeder overleden, na haar overlijden werd u opgevangen door een vriendin van haar. In Soedan ging u gedurende één jaar naar school, daarna werkte u als huishoudhulp en in 2013 werkte u voor ongeveer een half jaar in een restaurant.

U heeft één zoon, Y.R.W. geboren op 01 september 2012, uit een relatie die ongeveer een maand aanhield. U verklaart in juni 2013 door de baas in het restaurant waar u werkte verkracht te zijn. Na deze verkrachting keerde u niet meer terug naar uw werk maar bleef u thuis. Na twee maanden beseftte u dat u zwanger was, in augustus 2013 besloot u daarom Soedan te verlaten. Onderweg naar Europa kreeg u echter een miskraam. U reisde samen met andere Eritreeërs naar Libië en ging van daar over zee naar Italië. U reisde vervolgens verder naar Noorwegen en vroeg er in oktober 2013 asiel aan. U kreeg er een negatieve beslissing en in januari 2014 reisde u naar Zweden waar u opnieuw een negatieve beslissing ontving. U reisde daarop verder naar België waar u op 06 juli 2015 asiel aanvraag. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een medisch attest neer dat u niet besneden bent. U verklaart nooit over enige andere documenten te hebben beschikt.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor militaire dienst of een eindeloze detentie bij terugkeer naar Eritrea. U slaagt er echter niet in uw Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken zodat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vrees voor vervolging vanwege de Eritrese autoriteiten.

In de eerste plaats wordt uw algehele geloofwaardigheid danig ondergraven door de verregaande tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en uw verklaringen gedurende uw eerdere asielaanvragen in Zweden en Noorwegen. Waar u voor het Commissariaat-generaal verklaart op uw vijfde Eritrea te hebben verlaten en al die tijd in Soedan te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS p.4-5) geeft u dit allerminst aan bij uw vorige asielaanvragen. In Noorwegen verklaarde u namelijk over de Ethiopische nationaliteit te beschikken en tot augustus 2013 in Ethiopië te hebben verbleven. Bovendien gaf u er eveneens een andere naam en geboortedatum op dan wat u aangeeft voor het Commissariaat-generaal (zie asiëldossier Noorwegen). In Zweden verklaarde u dan weer tot december 2011 in Eritrea te hebben verbleven (zie asiëldossier Zweden).

Deze verschillende versies van uw levensloop lopen zodanig uiteen dat dit uw geloofwaardigheid fundamenteel ondergraaft en u het onmogelijk maakt een zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie. Op een asiëlzoeker rust namelijk de verplichting om van bij aanvang van de procedure in om het even welk land waar om internationale bescherming wordt verzocht zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asiëlinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asiëlinstanties mogen van een asiëlzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Dat u hier van af ziet en niet van bij aanvang van uw vraag om internationale bescherming uw ware verhaal zou aangeven toont aan dat u geen nood heeft aan internationale bescherming. **Bovendien geeft u geen blijk van enige goede intentie om deze tegenstrijdigheden voor het Commissariaat-generaal te verduidelijken aangezien u vooreerst ontkent tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd en er ten tweede niet in slaagt een aanvaardbare verklaring te bieden voor deze frappant afwijkende verklaringen omtrent uw levensloop.** Wanneer u wordt gevraagd of u bij uw vorige asielaanvragen dezelfde informatie heeft gegeven als voor het Commissariaat-generaal, verklaart u in eerste instantie van wel. Het is pas wanneer nog concreter wordt gevraagd of u ook dezelfde informatie gaf over waar u woonde, uw identiteit en uw persoonlijk leven dat u aangeeft dat u een andere naam en geboortedatum heeft opgegeven (gehoorverslag CGVS p.7). Wanneer er wordt gevraagd of u er nog andere afwijkende verklaringen heeft afgelegd en u wordt gewezen op uw plicht eerlijk te zijn, ontkent u opnieuw nog andere verklaringen te hebben afgelegd (gehoorverslag CGVS p.7). Pas daarna geeft u aan te hebben verklaard in Eritrea te zijn opgegroeid, maar ontkent u nog steeds ooit een andere nationaliteit te hebben aangenomen (gehoorverslag CGVS p.8). U verklaart deze onwaarheden te hebben verteld omdat u dacht zo meer kans te maken op een verblijfsvergunning (gehoorverslag p.8). Dit toont aan dat u doelbewust de asiëlinstanties trachtte te misleiden. Wanneer u later tijdens het gehoor 'May Cadera' wordt genoemd, de plaats waar u in Noorwegen verklaarde uw hele leven te hebben gewoond, beweert u deze plaats niet te kennen (gehoorverslag CGVS p.25). Het is pas wanneer het Commissariaat-generaal u er op wijst dat u nochtans eerder verklaarde daar geboren te zijn dat u zich dit meent te herinneren maar u blijft beweren dit nooit te hebben verklaard. Bijgevolg tracht u nog steeds welbewust informatie verborgen te houden voor het Commissariaat-generaal wat opnieuw wijst op een totaal gebrek aan medewerking en een aanhoudende neiging om de asiëlinstanties te misleiden. **Deze houding wijst niet op enige inspanningen om de asiëlinstanties duidelijke en coherente informatie te verschaffen, wat niet valt te rijmen met het gedrag van iemand die nood heeft aan internationale bescherming.**

Daar kan immers van verwacht worden dat hij net alles in het werk stelt om het land waar hij de bescherming van inroept de correcte informatie te verschaffen, om zijn nood aan bescherming te verduidelijken. **Uit het geheel van deze vaststellingen omtrent uw verklaringen en de bij het Commissariaat-generaal beschikbare informatie valt derhalve uiterst moeilijk aan te nemen dat uw huidige verklaringen waarheidsgetrouw zouden zijn.**

Ten tweede slaagt u er evenmin in te overtuigen met betrekking tot uw achtergrond zoals u die schetst voor het Commissariaat-generaal. U geeft geen blijk van enige voeling met de Eritrese context die er op zou kunnen wijzen dat u een staatsburger bent van dat land. U verklaart nochtans steeds benieuwd te zijn geweest naar uw land van herkomst. Om die reden zou u naar de Eritrese televisie hebben gekeken en de vrouw die u opvoedde om informatie over het land hebben gevraagd (gehoorverslag CGVS p.15-16). Deze vrouw zou u zoveel mogelijk informatie hebben trachten te geven (gehoorverslag CGVS p.18). U verklaart bovendien dat u graag veel contact wou met andere Eritreeërs om ook op die manier uw land van herkomst te leren kennen (gehoorverslag CGVS p.21). U verklaart steeds benieuwd te zijn geweest naar Eritrea (gehoorverslag CGVS p.15 en p.22). **De informatie die u verstrekt over uw vermeende land van herkomst geeft deze interesse geenszins weer, zodoende slaagt u er niet in uw Eritrese afkomst aannemelijk te maken. De kennis waar u blijk van geeft blijft zeer algemeen en getuigt niet van enige persoonlijke voeling met het land.**

Vooreerst blijkt uw kennis van de algemene situatie in het land zeer beperkt. **U haalt de eindeloze militaire dienst en het gebrek aan vrijheid in het land aan** (gehoorverslag CGVS p.13 en p.20). U hoorde dit van andere Eritreeërs die het land hadden verlaten maar slaagt er niet in dit te duiden. U kunt geen details geven of zich verdere problemen herinneren die in dit kader werden aangehaald (gehoorverslag CGVS p.20). U verklaart Sawa te kennen als een plaats waar men in groep naar toe gaat om militaire dienst te doen. U verklaart dit op televisie te hebben gezien maar er verder niets meer over te weten omdat u er zich niet echt op concentreerde (gehoorverslag CGVS p.16). Wanneer wordt gevraagd het gebrek aan vrijheid in Eritrea verder te duiden vraagt u zich af wat u er nog meer over zou kunnen zeggen (gehoorverslag CGVS p.18). Indien men werkelijk enige banden onderhield met Eritrea zou men kunnen verwachten dat men tracht te achterhalen op welke manier dit gebrek aan vrijheid zich zou uiten. Nochtans haalt u deze elementen aan als de reden waarom u niet naar Eritrea zou willen terugkeren (gehoorverslag CGVS p.30). **Indien u dit aanhaalt om een vrees om terug te keren naar uw land van herkomst te rechtvaardigen valt het te verwachten dat u zich enigszins in die zaken zou hebben verdiept, zeker gezien u aangeeft interesse te hebben gehad in het land.** U blijft echter louter in uiterst algemene termen praten over de problemen die men kent in Eritrea zodat er geen geloof kan worden gehecht dat u zelf eveneens van Eritrea afkomstig zou zijn en een dergelijke vervolging zou vrezen. Puur het aanhalen van de legerdienst en het gebrek aan vrijheid in Eritrea zonder enige verdere duiding volstaat niet om uw vrees en uw affiniteit met dit land aan te tonen.

Wat betreft de verdere kennis die u over uw vermeende land van herkomst heeft, de informatie die u weergeeft geeft evenmin blijk van kennis van de Eritrese samenleving. U verklaart van de vrouw die u opvoedde en via televisie geleerd te hebben over de verschillende provincies en hun hoofdstad en de etnische origines van het land. Zij gaf ook duiding bij de verschillende feestdagen die u vierde en noemde de buurten in uw vermeende geboortedorp Omhajer (gehoorverslag CGVS p.15, p.17 en p.22). U ving de namen op van enkele ministers en kunt de Eritrese vlag correct tekenen (gehoorverslag CGVS p.16 en p.18). Wanneer u daarentegen wordt gevraagd naar bepaalde elementen of verhalen die op televisie aan bod kwamen over deze provincies of personen die u kunt noemen kunt u geen bijkomende informatie geven over de zaken die hierbij werden besproken (gehoorverslag CGVS p.16). Wanneer u gevraagd wordt naar enige ontwikkelingen of gebeurtenissen in het land dient u ook hier het antwoord schuldig te blijven en kunt u opnieuw enkel kwijt dat er geen vrijheid is in het land. **Indien u informatie vraagt over uw land van herkomst aan de vrouw die u opvoedt, is het uiterst opmerkelijk dat zij u geen persoonlijke verhalen zou vertellen maar het enkel zou hebben over algemeenheden als de verschillende provincies en hun hoofdstad.** Ook van Omhajer slaagde u, ondanks uw voorgewende interesse, geen doorleefd beeld te verkrijgen. U noemt buurten maar kan op geen enkele manier beschrijven hoe het leven in een Eritrees dorp er dan aan toe gaat, men kan namelijk verwachten dat uw interesse zich eerder in die richting zou ontwikkelen. **De informatie die u verschaft is dan ook louter algemene informatie die vrij beschikbaar is. Het is echter wanneer gepolst wordt naar concrete aspecten of verhalen die zouden kunnen aantonen dat u enige band met Eritrea onderhoudt dat u in gebreke blijft.**

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt de nodige inspanningen aan te tonen om uw land van herkomst te leren kennen, wat u overigens wel beweert. U verklaart Eritreeërs te willen ontmoeten en benieuwd te zijn geweest naar uw land van herkomst. Echter, u verklaart wanneer u naar de Eritrese televisie keek, niet echt geconcentreerd te zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.16).

Ook waar u verklaart in contact te willen komen met Eritreeërs dient te worden opgemerkt dat u een tante had in Eritrea maar nooit met haar in contact bent getreden (gehoorverslag CGVS p.8). U verklaart dat u blij zou zijn geweest om meer Eritreeërs te ontmoeten (gehoorverslag CGVS p.21) maar deed hier aan de andere kant geen enkele inspanning toe. U verklaart dat er veel Eritreeërs in de kerk samen kwamen en er ook een aantal restaurants en theehuizen populair waren bij Eritreeërs. U bezocht deze plaatsen echter niet zodat niet kan geconcludeerd worden dat u werkelijk met hen in contact trachtte te komen om zo uw land van herkomst beter te leren kennen (gehoorverslag CGVS p.21). **Van iemand die beweert in contact te willen komen met zijn Eritrese achtergrond valt het moeilijk aan te nemen dat men bovenstaande voor de hand liggende stappen niet zou ondernemen om met zijn land van herkomst bekend te geraken.**

Hieruit dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw inspanningen om in contact te komen met de Eritrese gemeenschap en de aard van de informatie die u ten toon spreidt niet strookt met de informatie die kan verwacht worden van iemand die met zijn eigen achtergrond wil in contact komen. De kennis waar u blijk van geeft is uiterst fragmentarisch en komt ingestudeerd over, zeker in het licht van uw eerdere pogingen de asielinstanties te misleiden. De aard van de kennis die u brengt geeft geen blijk van een oprechte interesse in uw land van herkomst. Het is niet ernstig te nemen dat u enige oppervlakkige algemene feiten van het land zou kunnen vermelden maar geen spontane kennis die meer aanleunt bij uw eigen leefwereld. Immers, kennis over bekende Eritrese figuren en algemene informatie zijn publiek toegankelijk en veel gemakkelijker consulteerbaar dan concrete, doorleefde kennis die iemand zou kunnen opdoen indien men als Eritreeër in Soedan leeft met een interesse in zijn land van herkomst, en familieleden die er nog zouden wonen. Zodoende kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden Eritrese nationaliteit, noch aan de hierop gebaseerde asielmotieven.

Verder is het eveneens weinig geloofwaardig dat u als Eritrese in Soedan zou hebben geleefd zonder ook maar enige kennis van de documenten die u of uw zoon er zouden kunnen verkrijgen. U verklaart nooit enige documenten te hebben gehad in Soedan (gehoorverslag CGVS p.10). U verklaart evenwel op de hoogte te zijn dat men er een 'gele kaart' kan verkrijgen als een verblijfsvergunning. U heeft deze echter nooit aangevraagd. U weet niet hoe u die zou kunnen verkrijgen of hoe die er uit ziet. U verklaart geen enkele informatie te hebben over de documenten die men als buitenlander zou kunnen verkrijgen in Soedan (gehoorverslag CGVS p.10). U noch uw omgeving deed ook maar enige poging om geldige verblijfsdocumenten voor u of uw zoon te verkrijgen in Soedan (gehoorverslag CGVS p.11). U overwoog nooit om zich te gaan registreren in Soedan, evenmin probeerde u enige Eritrese documenten te bemachtigen (gehoorverslag CGVS p.12). U verklaart dat het hebben van documenten geen verschil zou maken aangezien men ook met documenten niet wordt erkend in Soedan en men ondanks deze documenten problemen blijft krijgen met de politie (gehoorverslag CGVS p.11). **Het valt niet te begrijpen dat iemand zo goed als zijn hele leven in een land verblijft en geen enkele interesse toont om zijn verblijf te legaliseren en niet eens informeert naar de mogelijkheden op dit vlak, ook al zouden deze mogelijkheden eerder beperkt zijn.** Ook voor uw zoon, die in Soedan geboren zou zijn, ondernam u geen enkele poging om hem van enige documenten te voorzien. Hij heeft, naar uw verklaring, geen documenten in Soedan, enkel een geboorteakte uit een Eritrese kerk (gehoorverslag CGVS p.28). U verklaart nochtans dat u niet wou dat uw zoon in een gelijkaardige situatie als u opgroeide (gehoorverslag CGVS p.27), toch ondernam u geen enkele stap om nog maar te onderzoeken wat de mogelijkheden waren om hem van de nodige documenten te voorzien. U verklaart daar niet aan gedacht te hebben (gehoorverslag CGVS p.27-28). **Het gegeven dat u, die zo goed als uw hele leven als een Eritreeër in Soedan zou hebben gewoond en er bevallen bent van een zoon, geen enkele interesse zou tonen in de mogelijkheden om uw verblijf er te bestendigen met de nodige documenten zorgt er opnieuw voor dat er heel moeilijk geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen werkelijk als Eritreeër in Soedan te hebben verbleven.**

Waar men zou kunnen aanhalen dat u wel degelijk Tigrinya spreekt, een taal gesproken in Eritrea, dient er op gewezen te worden dat dit loutere feit onvoldoende is om uw Eritrese nationaliteit aan te tonen. Uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat Tigrinya niet louter in Eritrea wordt gesproken maar ook in Ethiopië. Zeker gezien u in uw eerdere asielaanvragen verklaarde over de Ethiopische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit een dorp dat volgens de beschikbare informatie gelegen is in de Tigray regio van Ethiopië, waar eveneens Tigrinya wordt gesproken, is het beheersen van het Tigrinya allerm minst een element die uw Eritrese nationaliteit onomstotelijk zou kunnen aantonen. Het loutere spreken van een taal volstaat niet om aan te tonen dat u werkelijk over de nationaliteit beschikt van een land waar deze taal wordt gesproken.

U legt geen documenten neer die uw nationaliteit of uw relaas kunnen staven. U legt enkel een attest neer dat aantoon dat u niet besneden bent. U uit echter geen enkele vrees op dit vlak.

U verklaart niet te weten waarom u een dergelijk attest dient neer te leggen en niet te weten of u enige vrees zou hebben die gerelateerd is aan het feit dat u niet besneden bent (gehoorverslag CGVS p.31). Zodoende kan louter uit het neerleggen van dit attest niet geconcludeerd worden dat u enige vrees voor besnijdenis zou koesteren. Bovendien verklaart u buiten de vrouw die u opvoedde, enkel nog een tante te hebben in Eritrea die u evenwel nooit gecontacteerd heeft, zodat niet wordt ingezien naar wie een vrees voor besnijdenis dan wel zou uitgaan. Aangezien u er niet in slaagt aan te tonen over de Eritrese nationaliteit te beschikken, verkeert het Commissariaat-generaal bovendien in het ongewisse over ten opzichte van welk land deze vrees voor besnijdenis dan wel beoordeeld zou moeten worden. Een vrees voor vervolging dient namelijk steeds ten opzichte van het land van nationaliteit te worden beoordeeld. Aangezien u er niet in slaagt duidelijk te stellen over welke nationaliteit u beschikt is het voor het Commissariaat-generaal dan ook onmogelijk deze vrees te beoordelen. Het feit dat u niet besneden bent, zonder ook maar enige verdere verduidelijking van een vrees voor besnijdenis, kan dan ook niet leiden tot een erkenning als vluchteling.

*Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Eritrese nationaliteit. U slaagt er niet in deze door u beweerde nationaliteit aannemelijk te maken, niet via enige documenten, noch via uw verklaringen tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal. **Het feit dat u uw nationaliteit helemaal niet aantoon, is een element dat van die aard is dat dit het onmogelijk maakt om een geloofwaardig zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie.** Zodoende kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw Eritrese nationaliteit wordt uw vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Eritrea niet in overweging genomen. Waar u vervolgingsfeiten aanhaalt die u er toe noopten Soedan, uw vermeende land van verblijf, te verlaten dient er te worden op gewezen dat uw vrees voor vervolging beoordeeld wordt ten opzichte van uw land van nationaliteit. Aangezien u niet weet duidelijk te stellen over welke nationaliteit u beschikt, leiden ook deze door u aangehaalde problemen niet tot een erkenning als vluchteling, noch tot de vaststelling dat er in uw hoofdte sprake zou zijn van een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect naar Eritrea mag worden teruggeleid, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw bewering te beschikken over de Eritrese nationaliteit."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "OFPRA, Situation des Erythréens en exil au Soudan et en Ethiopie, 29.01.2015".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 3 augustus 2017 een schending aan van "artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ; artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 ; art. 48/3 van de wet van 15 december 1980 ; art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ; art. 48/5 van de wet van 15 december 1980 ; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ; het algemeen beginsel van voorzichtigheid ; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Zij bevestigt hoe dat zij tijdens haar asielpcedure in Noorwegen "over haar herkomst gelogen omdat ze slecht geadviseerd werd door andere personen afkomstig uit deze regio van Afrika. Deze hebben haar inderdaad gezegd dat ze geen enkele kans maakte op internationale bescherming indien ze de waarheid vertelde."

Verzoekster geeft thans toe dat zij ook tegen de Belgische asielinstanties gelogen heeft "om haar Eritrese nationaliteit hard te maken en haar afkomst uit Eritrea te onderbouwen". Zij legt uit dat zij in Soedan geboren is, ongeveer 8 jaar in Ethiopië gewoond heeft en op 9-jarige leeftijd teruggekeerd is naar Soedan. Zij "betreurt haar verklaringen en heeft er spijt van, en wenst bijgevolg de waarheid te vertellen over haar herkomst: verzoekster heeft nooit in Eritrea gewoond maar beschouwt zichzelf als Eritrese staatsburger omdat haar vader een Eritrees staatsburger is."

Zij stelt illegaal in Soedan te hebben gewoond en wijst op haar verklaringen *“dat de kaart die zij eventueel zou kunnen krijgen een gele kaart was”, dat “er veel corruptie is in Soedan” en dat “valse documenten konden weldegelijk aangevraagd worden via het omkopen van ambtenaren maar dezen waren niets waard”*. Volgens haar worden deze beweringen bevestigd in het rapport *“OFPRA, Situation des Erythréens en exil au Soudan et en Ethiopie, 29.01.2015”*.

Zij voert aan dat zij weinig kennis heeft over Eritrea omdat zij *“nooit in Eritrea gewoond heeft en dat haar Eritrese vader haar op één- jarige leeftijd verlaten heeft”*.

Verzoekster vraagt haar het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Zij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten en in haar land van herkomst de militaire dienst of een detentie te vrezan. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoeksters Eritrese nationaliteit.

2.4. Vooreerst heeft verzoekster gedurende haar verschillende asielprocedures geheel afwijkende verklaringen over haar herkomst en verblijfplaatsen afgelegd. In Noorwegen gaf verzoekster een andere naam en geboortedatum op en beweerde zij over de Ethiopische nationaliteit te beschikken en tot augustus 2013 in Ethiopië te hebben verbleven, om daarna tijdens haar asielprocedure in Zweden te verklaren tot december 2011 in Eritrea te hebben verbleven en tijdens haar derde, huidige, asielaanvraag op het Commissariaat-generaal aan te geven dat zij geboren werd in Eritrea maar sinds haar 5de levensjaar in Soedan te hebben gewoond (gehoor, p. 4-5).

Thans geeft zij in haar verzoekschrift toe ook tegen de Belgische asielinstanties gelogen te hebben en stelt zij in werkelijkheid in Soedan geboren te zijn, ongeveer 8 jaar in Ethiopië te hebben gewoond, op 9-jarige leeftijd teruggekeerd te zijn naar Soedan en aldus nog nooit in Eritrea te zijn geweest.

2.5. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoekster voortdurend de Europese en Belgische autoriteiten intentioneel trachtte te misleiden om vervolgens, na confrontatie met een zoveelste negatieve beslissing, nogmaals volledig afwijkende verklaringen aflegt over haar identiteit en nationaliteit.

2.7. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster aanvankelijk aan de Belgische asielinstanties verklaarde in Eritrea geboren te zijn en er tot haar 5de levensjaar te hebben verbleven *“om haar Eritrese nationaliteit hard te maken en haar afkomst uit Eritrea te onderbouwen”*, merkt de Raad op dat van een asielzoeker te allen tijde en redelijkerwijs verwacht mag worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het manifest misleidende karakter van verzoeksters verklaringen tijdens haar verschillende asielprocedures, alsook op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal, doen afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid.

2.8. De Raad wijst erop dat verzoekster reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld: *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies). Ook bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal werd haar benadrukt: *“Het is dan ook heel belangrijk dat u volledig eerlijk bent over de plaatsen waar u heeft verbleven. Misschien heeft u lange tijd in een ander land dan Eritrea gewoond. Dan is het heel belangrijk dat u dat ook zegt ook al heeft u dat misschien niet gezegd bij het eerste interview. Het is in uw eigen belang hier eerlijk over te zijn zodat wij een duidelijk beeld hebben van hoe uw leven er heeft uitgezien.”* (gehoor, p. 2). Ook gedurende het gehoor werd verzoekster keren geconfronteerd met haar eerdere afwijkende verklaringen en gevraagd eerlijk te zijn (*“Ik wil nogmaals benadrukken dat het belangrijk is volkomen eerlijk te zijn anders kunnen wij uw situatie niet inschatten en kunnen wij u niet helpen.”*; gehoor, p. 8). Op het einde van het gehoor werd zij nog gevraagd of zij opmerkingen had (*“Is er nog iets anders dat u graag wilt toevoegen? Iets waar we het nog niet over hadden maar wat u belangrijk lijkt nog te zeggen?”*; gehoor, p. 30), maar verzoekster liet na het bedrieglijk karakter van haar verklaringen toe te geven. Verzoekster kreeg aldus meermaals de kans toch nog de waarheid te vertellen, maar zij bleef vasthouden aan de leugenachtige verklaringen over haar geboorteplaats en verblijfplaatsen.

2.9. Uit verzoeksters voorgaande toegegeven leugenachtige en verzonnen verklaringen kan enkel afgeleid worden dat verzoekster steeds heeft gemeend dat haar ware herkomst en ware levensverhaal geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming. Zo gaf zij op het Commissariaat-generaal toe gelogen te hebben in Zweden en Noorwegen omdat ze *“dacht dat ze me een verblijfsvergunning zou geven”* (gehoor, p. 8).

2.10. Gelet op het voorgaande kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de nieuwe versie van verzoeksters afkomst, geboorteplaats en verblijfplaatsen, temeer gezien het in het verzoekschrift bij loutere verklaringen blijft en verzoekster geen poging onderneemt de blote beweringen over haar identiteit en afkomst enigszins met objectieve stukken te staven.

2.11. Bovendien blijft het opvallend en onaannemelijk hoe onwetend verzoekster is over haar beweerde Eritrese afkomst en de problemen die zij daar vreest - hoewel zij aangaf hiernaar benieuwd te zijn (gehoor, p. 22) - en over de (verblijfs)documenten voor Eritreeërs in Soedan - hoewel zij hier volgens het verzoekschrift op 9-jarige leeftijd terug is gaan wonen -. De uitleg in het verzoekschrift dat zij weinig kennis heeft over Eritrea omdat zij *“nooit in Eritrea gewoond heeft en dat haar Eritrese vader haar op één-jarige leeftijd verlaten heeft”*, kan haar gebrek aan kennis geenszins verschonen, daar zij zelf aangaf naar de Eritrese televisie hebben gekeken, maar hierbij niet geconcentreerd te zijn (gehoor, p. 15-16), en andere Eritreeërs te willen ontmoeten (gehoor, p. 21), maar nooit contact te hebben

opgenomen met haar tante in Eritrea (gehoor, p. 8) en evenmin naar de kerk, restaurants of theehuizen te zijn gegaan waar veel Eritreeërs kwamen (gehoor, p. 21). De stellingen in het verzoekschrift *“dat de kaart die zij eventueel zou kunnen krijgen een gele kaart was”*, dat *“er veel corruptie is in Soedan”* en dat *“valse documenten konden weldegelijk aangevraagd worden via het omkopen van ambtenaren maar dezen waren niets waard”* - waarvoor zij verwijst naar het rapport *“OFPPRA, Situation des Erythréens en exil au Soudan et en Ethiopie, 29.01.2015”* - doen geen afbreuk aan haar verklaringen op het Commissariaat-generaal waaruit haar desinteresse en nalatige handelingen blijkt (*“Ik heb er geen aangevraagd, zelfs niet één keer. [...] Ik heb het nooit gehad, ik heb niet geprobeerd er dingen over te weten. [...] Ik hoorde dat ze zeggen dat het een gele kaart is. [...] Ik weet het niet, ik heb daar geen informatie over. Ik weet enkel over mijn leven.”*; gehoor, p. 10), wat geenszins aannemelijk is indien verzoekster werkelijk geboren is in Soedan, er sinds haar 9de levensjaar als illegale Eritrese vluchteling verbleven heeft en er in 2012 een kind kreeg.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.14. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet in het minst aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea.

2.15. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.16. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.17. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.18. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK